

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 04

WOENSDAG, 23 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

Een Dag vol Drakenbrij en Gruwelbaden

Na een nacht waarin zelfs de monsters zich koest hielden, begonnen wij vandaag opvallend uitgerust. Blijkbaar had het "vroeg naar bed commando" van gisteren z'n werk gedaan. Iets wat de leiding natuurlijk graag blijft benoemen. Maar eerlijk is eerlijk: het hielp. En net toen we dachten dat het kamp niet nog leuker kon worden, verscheen er een nieuw gezicht op het eiland. Een extra dolfijn, vers aangevoerd over het water van het Slijmmeer, sloot zich aan bij onze groep. Volgens de geruchten was hij gestuurd door de Raad der Zeewezens om ons te helpen in de strijd tegen de Laatste Lauwe Plons, maar dat hebben we nog niet bevestigd.

Het weer vandaag

Quote van de dag: Hmm oeps, ja maar die sleutels stonden niet op het inpak lijstje dus het is niet mijn schuld ~ Mans

De Grote Paklijst en de Sleutels van Schande

Voor we op pad gingen naar het Gruwelbad, moesten we onze tassen inpakken. Onder het toezien van de Tent-Tuchtcommissie en met een officiële paklijst voor de dolfijnen op het kampbord, werd iedere sok, zwembroek en zonnebrand genoteerd, gewogen, bekeken en ingepakt. Zelfs de leiding checkte braaf het lijstje, tot ze er aan land achter kwamen dat de leiding spullen er niet opstonden. En ja hoor, de autosleutels lagen nog op Boterhuiseiland... Gelukkig konden de drijvende sleuteltaxi's nog net op tijd ingeschakeld worden, zodat we alsnog konden vertrekken.

De reis duurde slechts 10 minuten, maar voor sommigen voelde het als een tocht door de Grotten van Geduld, oneindig lang, met veel "Zijn we er al?" en minstens drie spontane "ik moet plassen".

Wat eten we vandaag?

De kookstaf heeft heerlijke rijst met drakenbrij (kip pilaf) gemaakt. Achteraf hadden we lekkere wafels met slagroom!

Monster courant

Dolfijnen zomerkamp 2025

NR. 04

WOENSDAG, 23 JULI, 2025

BOTERHUISEILAND KAGERPLASSEN

Zwemmen in het Gruwelbad

Eenmaal aangekomen bij het Gruwelbad brak er een waar waterfeest los. Glijbanen, bubbelbaden, mysterieuze watermatten en strandballen zorgden voor uren plezier. Zelfs de Orca's (onze oudere scouts) sloten zich bij ons aan voor deze grote baddermissie. Het leek wel of we in een onderwatermonsterarena waren beland.

Beeldmateriaal ontbreekt helaas (monsters worden nu eenmaal niet graag gefotografeerd in badkleding). Maar op onze monster-eer: het was geweldig. Bubbels, bommetjes en buikschuivers vlogen je om de oren.

Tussen de plonsen door hebben we gepicknickt op het grasveld bij het buitenbad, waar vermoedelijk de Zonne-Zeemeermin woont. Na de lunch: rustmoment. Dit is elke dag na de lunch voor een half uurtje. Officieel om "onze batterij op te laden", maar wij denken dat het stiekem voor de leiding is zodat ze een half uurtje hun ogen dicht kunnen doen zonder dat iemand vraagt waar hun sokken zijn gebleven.

Terug van het Slijmfront

Na een middag vol spetters, raadsels, en wildwatermonsters werden we vriendelijk uit het zwembad geplukt om te douchen. En dat was ook nodig: we roken niet langer naar monsterzweet, maar weer naar roosjes (of in elk geval minder naar modder). Met een zakje chips in de hand reden we terug naar ons geliefde eiland.

Op het kampveld wachtte ons een smakelijke verrassing: Rijst met Drakenbrij (de gewone mensen onder ons kennen dit als kip pilav). Het werd geserveerd met de glimlach van de kookstaf én de grom van een hongerige buik. Zelfs de vermoedste dolfijnen (vooral te herkennen aan dromerige blikken en hun gebrek aan focus als de leiding iets zegt) kwamen weer een beetje tot leven.

Een afscheid en Weerwolvenfinale

Eén Dolfijn Vertrekt, Eén Komt Aan. Het Evenwicht der Tentbewoners.

Toen het toetje achter onze kiezen zat, viel er toch een klein schaduwkje over het kampterrein. We moesten namelijk afscheid nemen van één van onze dappere dolfijnen. Maar geen paniek: hij is niet opgeslokt door het Monster van Toch Ness of verdwenen in een portaal naar de Monsterdimensie. Nee, dit afscheid stond al op de planning. Onze dolfijn had simpelweg nog een andere bestemming op zijn vakantieroute, vermoedelijk een oord met minder tentinspecties en ook minder monsters.

Gelukkig hadden we vandaag ook een nieuwe dolfijn verwelkomd, dus het aantal slapende voeten in de tent blijft gelijk. De balans in het Monsteruniversum van Boterhuiseiland is daarmee niet aangetast.

En wie weet... misschien blijft er ergens toch nog een beetje van zijn monsterjachtgeest tussen onze slaapzakken hangen.

Als afsluiter van deze spetterdag speelden we een potje Weerwolven van Wakkerdam, dit nog steeds samen met de Orca's. Dat werd natuurlijk nóg spannender, nóg luider, en met nóg meer dramatische beschuldigingen. Zelfs de monsters in het bos luisterden ademloos mee.

En toen... was het toch echt weer bedtijd.

Met een pyjama, gewassen snuit, knuffel van de leiding en een laatste blik op de maan gingen we slapen. Niet omdat we moe waren. Nee hoor. Maar omdat het monster van onder het bed anders boos zou worden.